

גדי יהושע

ਸ਼ਿਖਿਆ 'ਤੇ'

7.4.72 : ਜਨਮ

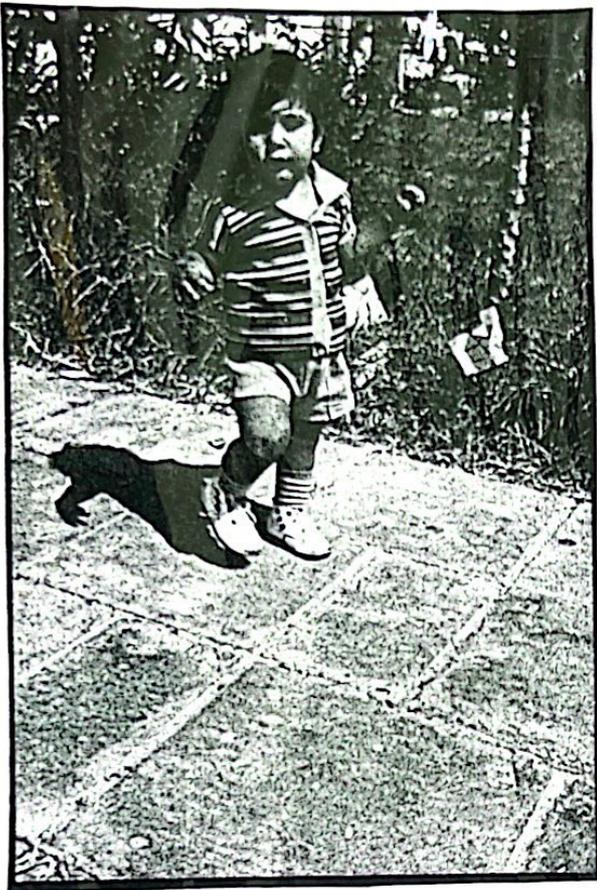
4.10.92 : ਮੌਤ

היא צוות

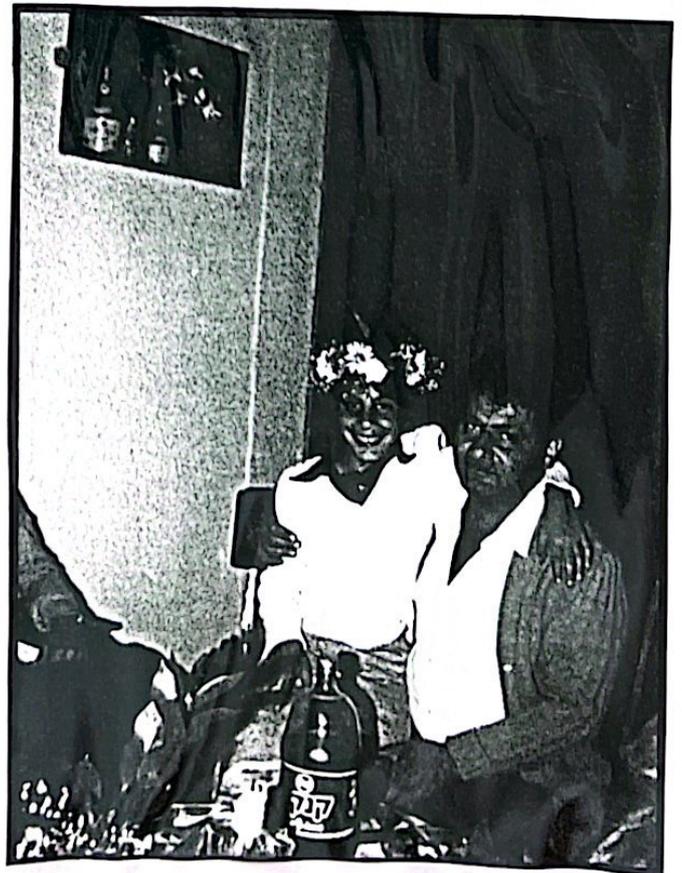
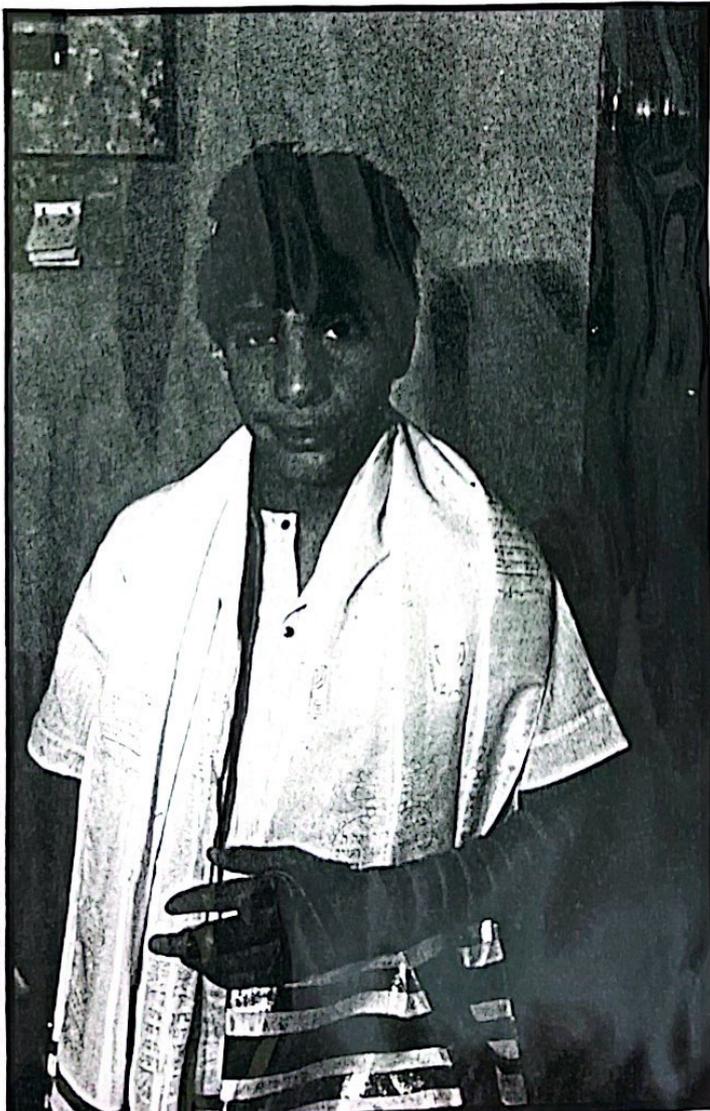
גדי יהושע נאדד הצריסין ה-7.4.72. הוא נקרא על סהו מצד
האם -נאדד! את צ שניתו הראשונות הקביר האוד ואחכ טהרה
מלפחה אראולצ. כהר מגאט צקיר החא אדבר, והיה לי לריים
הצריסנית. מאוחר יותר נגאטו אצלו הקיות טם הקיתה ביהם היסודי
הו אמד היה "תרבות", הו נלאח אכיתת אימוד מיוחדת. הוא
אמד החטיבה והניים "מעין" ובהיהם התכונ על "יורה צדוקים",
אוג טצה אאחר זמן מה וקרו אפנימיה בים אמלק צ
חודשים אק הצטט שלהיה קטיר אמלפחהו אכו והציק למ אממד.
מאוחר יותר החלט אמוד ספרות היפו. אג ימי הודתו נהיו אמגז
טם הו אמותו לנאדד האותו החודש הו נאדד גדי.
גדי בילה לקוח יהודי הצריה אההיו יוסי שלהיה גקאטן.

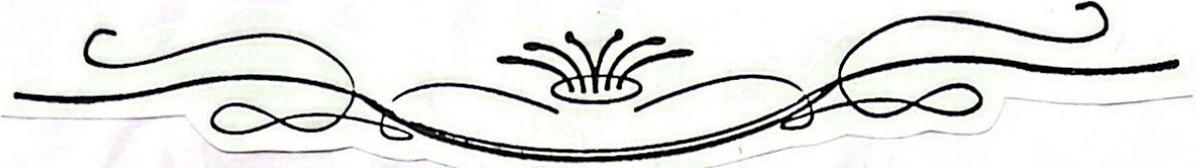

גדי

הצעירות

החברות אסיאת

גדי הכיר את אסות ציבן אסי אווחין יציד של אסות מדהבסיס.
 כהר הפעילה הרטולניה נוצר היו השניים "קטיב", הם נפשו
 מתחת אהיגה ולוחחו המלק לעתים ולסיס הרטיוו אלמור
 על קלי. כאלו נכנס גדי אכסו הרטה אסות אהכור ואז
 יציה הפעם הרטולניה שהשו מאורהג הגדי. כאלו גדי יצו
 מן הכסו הונו מרה אהיגה ומאז הרטו אכסו.
 אסוחר 5 שנות חהרוג נציה החטיטו השניים אמסד את
 אדהגם. השניים החרו המאמס, אסות החזה למטה, גדי חיפס חטיפה...
 שהוקו אחזים מאוחר יותר היה אמור הכוח יובא אהקלו גם הטו.
 אולם החתונה אלו הרקמה מילס...
 גדי תמיד היה אמור "אלו אחד אלו יפיד בנינו! רק החוג!"
 וצה האמת מה שקרה!

לנשמה שלי, ובעלי היקר:

הי, מה נשמע, מה המצב, ומה העניינים, אני מקווה שאתה מרגיש טוב, והכל אצלך בסדר, עכשיו כבר יום שני בערב, אני נורא נורא מתגעגעת ואתה נורא חסר לי, בדיוק עכשיו גמרתי לכתוב לך את המכתב בכתב יד, ונהייתי מאוד עייפה, אבל אני לא יודעת אין לי חשק ללכת לישון כל כך מוקדם כי אחר כך אני מתעוררת המון פעמים בלילה וסתם עצוב לי כי אז אני חושבת עליך ומקווה שאתה לא שומר בקור כזה, למרות שגם באוהל קר, ואת זה אני יודעת מהטירונות שעברתי, למרות שאפשר להגיד שנהניתי, בערך. וזהו חוץ מזה הכל בסדר חוץ מזה שאני כבר מחכה בקוצר נוח לשובך הביתה, ואז תראה כבר מה שיהיה לך, כל מה שהיית חסר לי במשך כל החודש הזה ישר אני מוציאה אז תתפלא אם אני לא יפסיק לנשק ולחבק אותך, כל השישי שבת ואם תרצה לעזוב אותי לשניה אל תתפלא אם לא תצליח להיפטר ממני אני חושבת שמרוב געגועים אני ייכנס איתך אפילו לשירותים, כל כך קשה לי לתאר את זה במילים כמה שאתה חסר לי, כי כמה פעמים שאני יכתוב את זה אז לא תצליח לקלוט עד כמה היה קשה לי, בטח שמת לב לזה שהיננו אצלך בביקור שאיך שראיתי אותך לשר בכיתי, אבל תארתי לעצמי שתראה מוזנח, כי ככה הכינו אותי שלא תיראו טוב, אבל נראית מצוין, כמו שאתה נראה טוב תמיד, רק תראה איזה מחמאות שאני מחלק לך, לפחות תתעודד מזה, ותשמח, כי למשל מה היית עושה אם עכשיו אני לא הייתי, ולא הייתה לך חברה אז היה לך משעמם ולא היה לך על מי לחשוב ואני מקווה שאתה חושב עליי כל הזמן, ואפילו בלילה שאני יושנת אז אני חולמת עליך, ואני מקווה שגם אתה ככה, וחסר לך שלא, דרך אגב יש לך גם דרישת שלום מאחותך מירים, היינו אצלם אחרי שחזרנו ממך מהכלא, ישבנו אצלם, ואחר כך הלכנו אליכם הביתה ישבתי איזה שלוש שעות אצלך, אני מרגישה שההורים שלך שמחים שאני באה והם גם כל הזמן אומרים לי לבוא, ולשבת איתם, אז אני יודעת כמה שזה חשוב להם ולכן אני הולכת, הרי גם שאתה בבסיס אני הולכת אליך, אם תרצה ואם לא תרצה אז גם כן. וחוץ מזה נהייתי עוד הפעם עייפה ואני חושבת שזה מההדפסה של כל המכתב הזה, קודם כל כל יום יש לי סדר יום קבוע, על הבוקר ללכת לשלוח מכתב או שניים, ואחר כך להתחיל לכתוב לך מכתב שאני מגיעה הביתה אני ממשיכה לכתוב לך, ואחרי שאני גומרת אותו אני שמה אותו במעטפה ומתחילה להדפיס לך מכתב גם במכונת כתיבה שרק תראה שאני חושבת עליך ושלא תרגיש מקופח מהבוקר שאני פותחת את העיניים ישר אתה הבראש שלי מה אתה עושה עכשיו והאם אתה מרגיש בסדר, והאם אתה מתגעגע אליי, והאם אני חסרה לך כמובן שכן.

טוב, אז פה אני יסלים את המכתב תשמור על עצמך ואל תעשה בעיות או שטויות. וכמו שתמיד אני אומרת תמיד אם רק עצוב או סתם מגעיל להרים את הראש ולחשוב קדימה גם שיש פה הרבה אנשים שיושבים ומחכים לך, ואף אחד לא שכח אותך.

מתה, חולה ושרופה עליך

אישתך האוהבת ליאת

הנפישר

ג'ר ט'ר הרשתמות נהישר, ויה- 30.8.90 התגיים אצ'ר'ל.
 כחודשלים לרת ברמת הגולן, בהיח' השיריין הומג רזאלו הקסקיד
 נהג רסמ'ג אחר לער טירינג בה'ה' - 4 -
 היטו קריהר הנס'טיג אל'הניו ואלאר חסקי רזור'ל.
 ט'ם נכנס אלכא אחר וליקר אסמ'ג.
 השולטג רחודשלים רזחירינים אחיו לרת כנ'ה' רמ'ג.
 השבר אחר יצא אל'הניו ורזי מאוחר באי'ה' ט'
 רמ'ג שלח אולא אלכא ד'ק רמכונ'ת מל'ם שלמחרג
 שוב היטו צריכים אצ'ות ארזיק. רמ'י רמכונ'ת א' היטו
 תקנים, ג'י מלק צינוי ונמח'ל בין רמכ'יג אמכונ'ת
 של רמ'ג. רחודש' של'ע' אמקום רדק וק'ק' של'ג'י. ש.
 ד'סק טופ'ר ארצ'לו אוק רמ'ג א' חל'ב כל' ארז'י.
 א' רמכ'יג וז'י ונמח'ל אמורת.
 כג'ה רזול'ום רזש נ'ג' שני'ם מר'קצ'ינ'ם רזול'ום רמ'ג'י.

מותו העלום של גדי יהושע

עודי ראייה טוענים כי המג"ד לא חשב להזיז את המיכלית כדי לאפשר לחובש לטפל בחייל

כחב "חדשות"

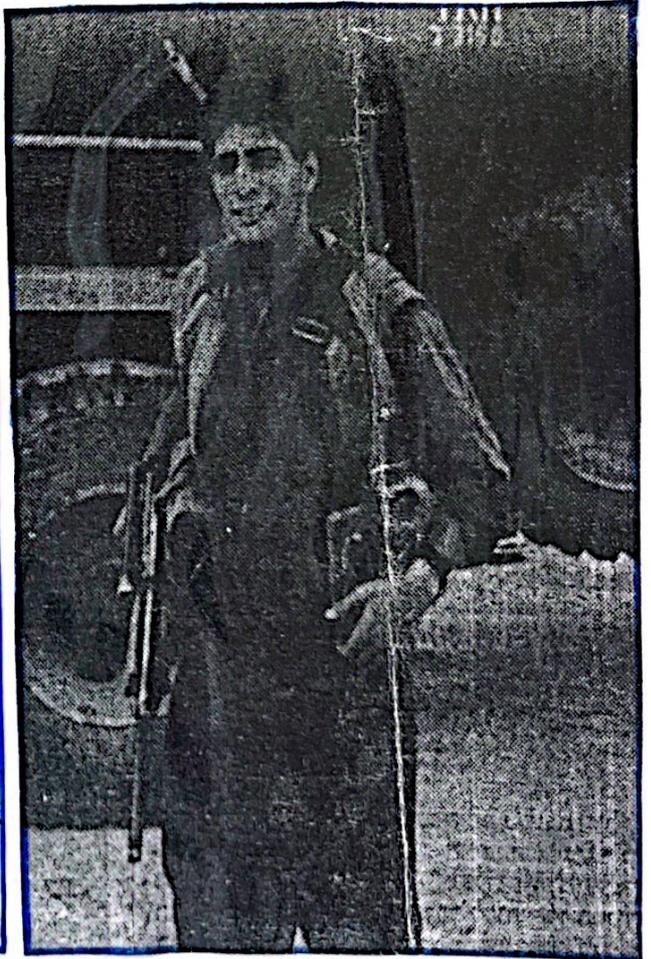

חייל צה"ל, גדי יהושע (20) מראשון לציון נמחץ למוות במוצאי שבת, בין מיכלית דלק לבין רכבו של המג"ד שלו. ב-1.00 אחר חצות יצא יהושע לתדלק את הרכב. הוא ניגש אל מיכלית הדלק והתניע אותה, כדי להפעיל את משאבת הדלק. כשניגש אל רכבו של המג"ד הירדרה המיכלית לאחור ומחצה אותו.

גדי יהושע, צועק לעזרה

רק לאחר שהגיע למקום רופא הנוחה המיכלית, והרופא ניסה להציל את חייו של יהושע, אך הדבר לא עלה בידיו. רובר צה"ל מסר בתגובה כי התאונה נחקרת על ידי מצ"ח, ועד סיום החקירה לא ניתן יהיה לקבל פרטים על האירוע.

השומרים בכסיס סיפרו כי שמעו את יהושע צועק לעזרה ואז השתרר שקט. תוך דקות ספורות הגיעו למקום המג"ד וחובש צבאי חיילים בכסיס סיפרו שהמג"ד לא חשב להזיז את המיכלית ובמשך חמש דקות היה יהושע לחוץ בק הרכב למיכלית, כשהחובש זחל מתחת למיכלית כדי לטפל בו.

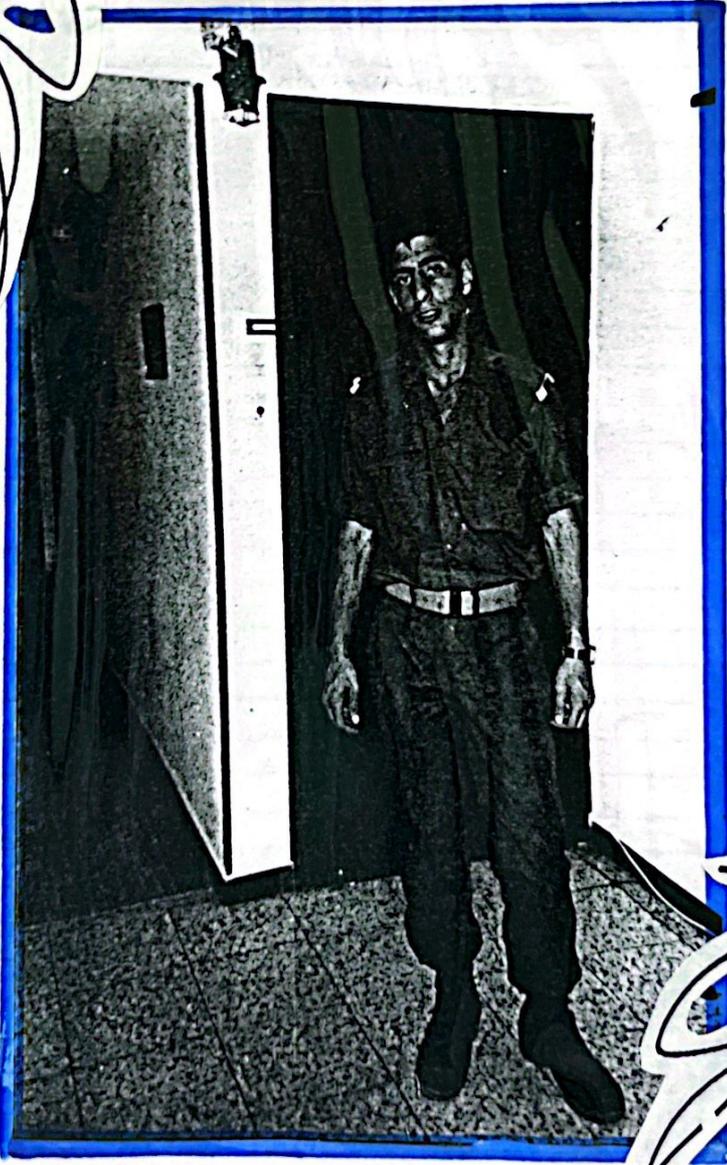
שנה ורבע חלפה מאז נהרג רב"ט גדי יהושע מראשון לציון בנסיבות מתמיהות. הסתירות בעדויות ובתיק החקירה מעלות כמה שאלות חמורות: איך זה שמפקדו הישיר, מפקד הגדוד, לא הועמד לדין? מדוע הואשם הסמג"ד בסעיף קל יחסית, ויצא זכאי? האם ייתכן, כפי שקובע קצין בכיר בעדותו, שבאמצעות "שימוש באביזרי בטיחות אפשר היה למנוע את התוצאות הקטלניות?"

הוריו

של גדי הצטייני אילנה הסיקרה אמיליה קאנינגהמ קאנינגה

הצדה. האחרת המורכבת אהודי החיים הוסיע הקטע הרבאי:

המורה מאמין אצלה
 הוא מצא
 הני הצדיק
 הניטו, נטו ומכיל
 כל חיי אפניו
 כמורה
 כל חלה ודח
 או נגח
 שלים שנה
 הכי הו השקט
 שלים שנה
 של מיקוד
 מהשבות
 האולנו למחה
 והכיסוי רובו
 יומם ואיל
 מרכז גקווג
 קב הא
 הכובד
 ויאתר די
 וילחקו החיי
 צבים
 הצדה נקטאים
 הקצינים הקבועים
 השלמה הטילו
 הצוטנים
 וממליכים הקציר
 הדמים
 והן טוהוד הירק
 אג אילמחם
 איליהם פוילים
 מלין של מנסים
 דליו !!!

כל אום, כל אנה
 אנהם, אנהם
 מחכה-הסינה, אונה
 האוגו דנה
 דהיו של יהו
 לקו גס
 ההוא אטטל מלי
 אינו, הוויים יקרים
 דאשו אטטום הרנים
 מנו הנה
 אלו המלים
 סן תאווה המוקד
 ימני גשבו
 חלילה וחס
 הקניג אילמים
 גלסקו.
 חייכם יחלבו
 גק שנייה
 אט דגמם- ידסקו
 אין אכס הן- יודיו
 קליג אופים
 היוזי אמארה
 המדינת ילואל המסגירה
 מעני א זאג הקובדה
 מחנכת-קט טומסכדיו
 מלל כסל- רחיה גסה
 קצמח קהק-
 קלה סוואה
 אילינו הווא-עיימן היו
 והקנים הצילו !!
 הצילו קנים !!!
 אקטאוג המדינה
 והדיווג הקאים

אמנו של ילד

אהבת נעורים

אתה צובר אויב היתה? הרהתחלה?
 הקטני צה ביצי ואטו רחלסני מאלה.
 כל אחד יצה משהו לאומר
 אוב נכס קפס מחדש, הכל נלצי.
 וטגאום

צה קירי
 שאטי שאילה טיפטיג, כמו: מה הלצה?
 אטו שלטו היה לי שלטון
 אוב אגה הסניג מחט
 ונאות אפציה
 הקפס השניה - היתה כהו יונג פטיטה

התצבור אוב המפסלים, החוילוג הטופסור
 שטר הים, החול החס, הריח החמטו בליטות
 דטיקות הלה,
 והידים הרוחיות.
 קמחה מסביב
 יק אגה יוני
 באילו כל הקולס אלני ניהט.

התצבור אוב היום הו אטולניק יבני
 בלהתניק חנקו רדמקות אוב שרני
 כלפי חוס, והטאוסקת
 אמרה אמדנו, כי אקולס אונים הובים?
 באילו אצלו, הלה עלוי מאוהנים.

למ אום תהיה אודה אונסט החיי,
 אוב צו אובכור ייחודיג בליה:
 כי ביצי אטו תהיה שנית,
 כל-כך אוחיתת, וקבולית.

אילות

שָׂרִי

יש רגעים
קשה לכתוב
הם נמצאים

משנים אות מהלך חיך למחיר
אך לא אכפת
אזיל, אוכלי.
נורא אבל לציחם.
כהו לא מציץ, זה מסוכן.
הנהי!

התעונו!

אם אתו לצה לקיות
ואולי

זה העצם אם משנה
רגעים חולפים
לעוג קורחות
ואתה ממליק, עם גיבה, און לא
לחיות
לא לחיות
ואחכות.

עם שנלבו, און נשמי ...

חיות

מן דבר כזה
לזוים אך לתרוע
אם לפי האקק
דבר לזוים אך לרנוג מצטי
שזוים אך לחייק
לרודוג לאול
טל אום קולחק
יעל האוולר הצטום של הווגק ...
שזוים אך אמסוק כסיים
ואצטוק דצטום אלמייים

למה??

התרשמות אויש'ת

כשהתחלנו אחר את האסרום
ואחפש את שאריות חיו
האבודות של עזי, אטו הכינו
אווט בלל. אטו, אטו, יטו היצון
אוסטנו יוט וותר מיטע האסרום
קרא טיר וזיבים יססור חיו
של אודם נפלא נעלה אטנינו.

כיום אנו מרגישות חלק
מזדי האבוד, שמחית עטנו
מזכורה, השקט, השקט
בלי מילים...

יהי זיכרו ברק

אלישיב טיה
והא אביח
בילה מיכה רייס
ראשין-לציון.